

הלכות מחסרי כפרה פרק ב

א. הזוב האמור בתורה, היא שכבת זרע הבאה מחלי החללים שהיא מתקבצת בהן. וכשיצא הזוב, אינו יוצא בקשי כשכבת זרע, ואין ביציאתו תאוה ולא הנאה; אלא נגרר ויורד כמו בצק שלשעורים, דוהה כלבן ביצה המוזרת. אבל שכבת זרע, לבנה קשורה כלבן ביצה שאינה מוזרת.

ב. הרואה ראית הזוב הגורמת לו להיות זב, מחמת חלי או אנס וכיוצא בהן אינו זב: שנאמר "כי יהיה זב מבשרו" (ויקרא טו, ב) מחמת בשרו הוא שיהיה טמא, לא מחמת דבר אחר.

ג. מפאן אמרו, בשבעה דרכים בודקין את הזב במאכל, ובמשתה, במשא, ובקפיצה, בחלי, ובמראה, ובהרהור.

ד. פיצד: אכל אכילה גסה, או שתה הרבה, או שאכל או שתה אכלין או משקין המביאין לידי שכבת זרע, או שנשא משאוי כבד, או שקפץ ממקום למקום, ובכלל דבר זה אם הפה על גבו, או שהיה חולה, או שראה אשה והתאוה שכיבתה, או שהרהר בעסקי בעילה, אף על פי שלא הרהר בבעילת אשה שהוא מפירה אם קדם אחד מכל אלו, וראה ראיה שלזוב תולין בו, ואינו טמא.

ה. הרואה קרי אינו מטמא בזוב מעת לעת, שראיה זו שלזוב מחמת שכבת זרע היא; וכן למראה ולהרהור, תולין בהן מעת לעת. אבל למאכל ולמשתה ולמשא ולקפיצה, תולין בהן כל זמן שמצטער.

ו. מי שמל, ואחר כך ראה זוב, בין גוי בין ישראל תולין לו במילה כל זמן שמצטער; גוי שראה קרי, ונתגיר מטמא בזיבה מיד, ואין תולין לו מעת לעת.

ז. קטן אין תולין לו לא במראה ולא בהרהור, שאין לקטן מראה והרהור המביא לידי זוב; לפיכך בודקין אותו בחמשה דרכים בלבד. וכשם שתולין לקטן בחליו, כך תולין לו בחלי אמו אם היה יונק ממנה, או צריך לאמו.

ח. במה דברים אמורים שבודקין את הזב בדרכים אלו, בראיה שניה שלזוב, שבה יעשה זב, כמו שיתבאר; אבל ראיה ראשונה, אפלו ראה אותה באנס, וראה השניה מחמת בשרו הרי זה טמא טמאת זיבות. ואף על פי כן בודקין אותו בראשונה, כדי למנות בה שלוש ראיות לחיבו קרבן.

ט. ראיה שלישית אין בודקין אותו בה, אלא אפלו ראה אותה מחמת אנס, הואיל ונזקק לטמאה, שהרי ראיות שנעשה בהן זב מחמת בשרו היו; ולפיכך יתחייב בקרבן.

י. הרואה ראיה אחת שלזוב, הרי הוא כבעל קרי. ראה שתיים הרי זה זב, וצריך ספירת שבעה, וביאת מים חיים; ואינו חייב בקרבן. ראה שלוש ראיות הרי זה זב גמור, וחייב בקרבן. ואין בין זב שראה שתי ראיות לרואה שלוש, אלא קרבן בלבד. ודברים אלו, כלן דברי קבלה מפי משה רבנו מסיני.

יא. אחד הרואה שתי הראיות או השלוש, בשעה אחת זו אחר זו, או שראה ראיה בכל יום, זה אחר זה הרי זה זב: לפי שתלה הכתוב את הזבה בימים, שנאמר "כי-זוב זב דמה ימים רבים"

(ויקרא טו, כה) ; וְהִזְב, לֹא תִלֶּה אוֹתוֹ בַּיָּמִים. וְאִם הִפְסִיק הַזֵּב בֵּין רְאִיָּה לְרְאִיָּה, יוֹם גָּמוּר אֵינָן מִצְטָרְפוֹת.

יב. כִּיצַד: רָאָה רְאִיָּה בַשַּׁבָּת, וְרְאִיָּה שְׁנִיָּה בַשְּׁנִי בַשַּׁבָּת אֵין מִצְטָרְפוֹת, וְאֵינוּ זָב. וְכֵן אִם רָאָה רְאִיָּה שְׁנִיָּה בְּאַחַד בַּשַּׁבָּת, וְרָאָה רְאִיָּה שְׁלִישִׁית בַּשְּׁלִישִׁי בַשַּׁבָּת אֵינוּ חַיֵּב בְּקִרְבָּן: שְׁאֵין זֶה מִצְטָרְפֵת לַשְּׁתֵּים, שֶׁהִרִי הִפְסִיק בִּינֵיהֶן יוֹם אֶחָד.

יג. אָבֵל אִם רָאָה אַחַת הַיּוֹם, וְאַחַת בַּלֵּילָה שְׁלֹאֲחֵרִיו הִרִי אֵלֶּה מִצְטָרְפוֹת; וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר שְׂאִם רָאָה אַחַת בַּלֵּילָה, וּשְׁנִיָּה בַּיּוֹם שֶׁהֵן מִצְטָרְפוֹת. וְכֵן אִם רָאָה שְׁלוֹשׁ רְאִיוֹת בַּשְּׁלוֹשָׁה לַיְלֹת, זֶה אַחֵר זֶה הִרִי אֵלֶּה מִצְטָרְפוֹת.

יד. רְאִיתִּי הַזֵּב אֵין לֵה שְׁעוֹר, אֲלֹא הָרוּאָה כָּל שֶׁהוּא טָמֵא: שְׁנֵאמָר "הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ" (ויקרא טו, ג) כָּל שֶׁהוּא נִפְרַב בְּבָשָׂרוֹ, מִטָּמֵא. הִיָּה הַזֵּב נִגְרַר וְיוֹצֵא, וְלֹא פָסַק אִם יֵשׁ מִתְחַלֵּת הָרְאִיָּה עַד סוּפָה, כְּדִי טְבִילָה וְסָפּוּג אוֹ יֵתֵר הִרִי זֶה נַחֲשָׁבֵת כַּשְּׁתֵּי רְאִיוֹת, הוֹאִיל וְהִיא אַרוּכָה כַּשְּׁתֵּים; וְאִם לֹא הָאֲרָכָה כַּשְּׁעוֹר הַזֶּה אֶפְלוּ פָסַק הַזֵּב בְּנִתִּים, הִרִי זֶה רְאִיָּה אַחַת.

טו. וְכֵן אִם הִיָּתָה רְאִיָּה אַחַת אַרוּכָה כַּשְּׁלוֹשׁ רְאִיוֹת, שְׁנֵמָצָא מִתְחַלֵּתָה וְעַד סוּפָה כַּשְּׁתֵּי טְבִילוֹת וּשְׁנֵי סָפּוּגִין הִרִי זֶה נַחֲשָׁבֵת כַּשְּׁלוֹשׁ רְאִיוֹת, וְיָבִיא קִרְבָּן.

טז. רָאָה אַחַת, וְהִפְסִיק כְּדִי טְבִילָה וְסָפּוּג, וְאַחֵר כֶּךָ רָאָה שְׁתֵּים, אוֹ אַחַת מְרַבָּה כַּשְּׁתֵּים, אוֹ שְׂרָאָה שְׁתֵּים אוֹ אַחַת מְרַבָּה כַּשְּׁתֵּים, וְהִפְסִיק כְּדִי טְבִילָה וְסָפּוּג, וְאַחֵר כֶּךָ רָאָה אַחַת הִרִי זֶה זָב גָּמוּר.

יז. רָאָה רְאִיָּה אַחַת, מְקַצָּתָה בְּסוּף הַיּוֹם וּמְקַצָּתָה בְּתַחֲלֵת הַלַּיְלָה אֶף עַל פִּי שְׂאִינָה אַרוּכָה כַּשְּׁתֵּים הִרִי אֵלֶּה שְׁתֵּי רְאִיוֹת, שֶׁהֵימִים מְחַלְקִין הָרְאִיָּה. לְפִיכֶךָ הָרוּאָה רְאִיָּה אַחַת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, שֶׁהוּא סָפַק מִן הַיּוֹם וּמִן הַלַּיְלָה הִרִי זֶה סָפַק לְטָמְאָה.

יח. רָאָה רְאִיָּה אַחַת בַּיּוֹם, וְאַחַת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת הִרִי זֶה זָב וְדֹאֵי לְטָמְאָה, וְסָפַק לְקִרְבָּן; וּמִבִּיא קִרְבָּן, וְאֵינוּ נֶאֱכָל.

יט. רָאָה רְאִיָּה אַחַת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שְׁלֹשָׁבֵת, וְרְאִיָּה שְׁנִיָּה בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שְׁלֹמוּצָאֵי שַׁבָּת הִרִי זֶה סָפַק לְטָמְאָה, וְסָפַק לְקִרְבָּן: סָפַק לְטָמְאָה שְׂמָא רְאִיָּה רֵאשׁוֹנָה הִיָּתָה בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וְהַשְּׁנִיָּה בְּמוּצָאֵי שַׁבָּת, וְהִרִי הִפְסִיק שַׁבָּת בִּינֵיהֶן, וְאֵין כָּאֵן זִיבוֹת כָּלָל.

כ. וְהִרִי הוּא סָפַק לְקִרְבָּן שְׂמָא אַחַת מֵהֵן הִיָּה מְקַצָּתָה בַּיּוֹם וּמְקַצָּתָה בַּלַּיְלָה, שֶׁהִיא חֲשׁוּבָה כַּשְּׁתֵּים, וְהִרִי רָאָה שְׁלוֹשׁ רְאִיוֹת, שֶׁהוּא חַיֵּב בְּקִרְבָּן; וּלְפִיכֶךָ מִבִּיא קִרְבָּן, וְאֵינוּ נֶאֱכָל.